

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:34	17:34	17:58
16:32	17:38	18:03
16:31	17:32	17:55

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ישיבת המוסדות

הבבא סאלי הקדוש

ארבעה דברים למד הבבא סאלי מסבו רבי יעקב אבוחצירא כיצד להיות קדוש

לצאת מהגלות

כל יהודי באשר הוא, נושא על כתפיו את ה'חבילה' האישית שלו, בעיות שמלוות אותו, רצונות שאינו מצליח לממש, הישגים ורוננים נשאים, התמודדויות בבריאות, אתגרים בחינוך הילדים, קשיי פרנסה, חוסר שלוה, ועוד. כל אחד מתמודד עם הקשיים שלו בדרכו, אבל את כולם מלווה שאיפה אחת: לצאת מכל זה, להיגאל מזה, לשכוח מכל הקשיים הללו.

השאלה הבערת היא, האם יש זמן, עיתוי, תקופה או מועד, שבו אפשר לממש את החלום הזה. האם יש משהו שניתן לעשות, כלי שניתן להפעיל, כדי שהחלום הזה יהפוך למציאות, כדי שהשאיפות הללו ייפכו לחיים עצמם?

התשובה היא שכן, והבשורה היא - שזה קורה עכשיו!

בשבועות הללו, עוסקת התורה בסיפור יציאת בני ישראל משעבוד מצרים. השעבוד במצרים, עול הגלות במהלכו - היה הקושי החמור ביותר אותו חוויו כעם, קשה שבעתים מכל קושי המלווה אותו היום. ולכן, גילו המקובלים והאריזנו בספרה"ק, השבועות הללו, המסע האדיר בובני ישראל עוברים ממצב כה נמוך, שפל, אומלל ואפוף צרות כמשועבדים למצרים, למעמד כה מרומם, נשגב, נעלה וטהור כמקבלי התורה, השבועות הללו מסוגלים לכל יהודי באשר הוא, להיגאל מהקשיים והמציאות שלו, ולהציב את עצמו במקום חדש, בעולם זך וטהור, נקי ונעלה יותר. שבועות אלו מכונים בראשי תיבות 'שובבים', ראשי תיבות של הפרשיות 'שמות', 'וארא', 'בא', 'שלח', 'יתרו', 'משפטים'.

עכשיו, בימי השובבים"ם, יכול כל יהודי להצטרף להיגאל בעצמו, מעומק השאול של קשייו האישיים, אל הגאולה האישית שלו. אלו שבועות המסוגלים לזינוק מהיר, לתפנית חדה, לגאולה נשגבה מפני הבור ועומק הכאב - היישר אל פסגת ההר ועוצמת האושר. כל מה שצריך לעשות כדי לזכות בכך, הוא להעתיק את מה שבני ישראל עשו אז כדי להיגאל, ולפעול באותה הדרך.

(הרב אשר קובלסקי)

הזה, הוא ראה את אבות המשפחה איך מתנזרים מהנאות העולם, אוכלים רק מה שחייבים כדי להחזיק את הגוף, וכן היו בורחים מכל שאר הנאות, שמרחיקות את האדם מהדבקות בה'. מסופר על הבבא סאלי, שהרבנית הכינה לו מאכל, ולא אכל, אמרה לו אולי זה לא טעים? אמר לה, אדרבא, מרוב שזה טעים אני לא רוצה לאכול. כך היו מסגפים את עצמם מתענוגות העה"ז.

וכמו שכתב התנא באבות, כך היא דרכה של תורה פת במלח וכלכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה, אם אתה עושה כך אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא. הבין שזו דרך אחת ויחידה, למי שרוצה להתבסס מריחה של תורה, מי שרוצה להאיר את גופו באורה של תורה, ולגדול בתורה ויר"ש טהורה. והדבר השלישי שלמד בבית הגדול הזה, הוא שמירת הפה מדברים בטלים, הפה מיועד רק ללימוד התורה הק' ולחיזוק הדת, ועל אחת כמה וכמה מדברים אסורים, כמו לשון הרע ורכילות וכל כיוצ"ב. ולשמור את הפה רק לדברים של קדושה.

והדבר הרביעי שקיבל הבבא סאלי בבית הוריו, הוא שמירת העיניים בתכלית, שהיו נוהגים לכסות את העיניים בצעיף. כאביו היה הולך גם הוא ברחוב עם הצעיף על הפנים. והבין כי בלי שמירת העיניים א"א להתעלות בתורה ויראת שמים. שאלו אותו פעם, במה זכו משפחת אבוחצירא בכאלה דרגות נישאות, והיה אומר, בעיקר בגלל שמירת העיניים. וכך נהג גם בנו הקדוש רבי מאיר זיע"א ובנו אחריו רבי אלעזר זיע"א. ראשי ישיבות היו באים לבבא מאיר ושואלים אותו איך אפשר להחדיר יראת שמים לתלמידים, והיה אומר להם תחנכו אותם לשמירת העיניים, אם יש שמירת עיניים יש יראת שמים.

אני זוכר שהייתי בהלויית הבבא סאלי והיתה צפיפות גדולה מאד, עמדנו שנינו 20-15 מטר מהציון, כולם מכסים בעפר, ולי אין שום סיכוי להגיע, היה לי צער רב מה אעשה ואני משתוקק מאד לכסות ג"כ בעפר על הציון. והנה לפתע, שביל יבשה נעשה בין נחשול אלפי האנשים שעמדו שם, מעבר חד עד הציון הקדוש. נס קרה, קרא לי וקרע הים... נכנסתי בשקט בין האנשים וזכיתי להשתתף במצוות הכיסוי.

זכותו תגן עלינו אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

פני שבועיים הייתה ההילולא של המקובל הגדול, אספקלריה המאירה, רבי יעקב אבוחצירא זכותו תגן עלינו והשבוע תתקיים ההילולא לכבוד נכדו הקדוש, בן לבנו הבכור של רבי יעקב, רבי מסעוד אבוחצירא זיע"א, רבינו הקדוש איש האלקים קדוש ונורא, קדוש עליון, רבי ישראל אבוחצירא זיע"א שנקרא בפי כל הבבא סאלי.

רבינו הקדוש והטהור נולד בראש השנה תר"נ, עשר שנים אחר פטירת רבי יעקב אבוחצירא, ואביו הגדול רבי מסעוד היה המוהל. ביתו של רבינו מסעוד זיע"א היה מחולק לאגפים, באגף אחד שכנה הישיבה של רבי מסעוד והיו התלמידים מקבלים כל צרכיהם כאכילה שתיה ולינה. היה שם חדר שהיה מסתגר בו רבי מסעוד ללמוד בהתמדה עצומה עם בנו רבי דוד הי"ד שהיה תלמיד חכם גדול וקדוש, והיו לומדים שם שעות על גבי שעות ומנדדים שינה מעיניהם. ועוד חדר לאבא הגדול רבי מסעוד, שם היה מקבל קהל לעצה ולברכה. וכן בתוך בית גדול וקדוש זה, גדל צדיק דורנו, הבבא סאלי הקדוש, תוך שהוא יונק ושותה ממעינות התורה הקדושה ויראת שמים של אבות המשפחה הקדושה.

כבר מקטנות, נטה להתבודדות ועמל ושקידה ומסירות נפש, לגדול כמה שיותר ויותר בתורה ויראת שמים טהורה. הוא מפליא כל רואיו בפקחות ובשניות שלו.

רבינו שאף להדמות להיות כאבותיו הקדושים, ובפרט היתה לפניו לדמות הגדולה, סבו רבי יעקב אבוחצירא זיע"א, שנפטר עשר שנים לפני שנולד, בבית הרבו לדבר ולספר על גדלותו של הסבא, על ההתמדה העצומה, עוצם קדושתו, מעלת המידות שלו וההנהגות שלו. והבבא סאלי היה מתעניין, איך הגיע הסבא ר' יעקב צוק"ל לדרגות הגדולות האלה, הוא למד מדרכיו כשהוא שואף להגיע לפסגות. וכך היה עמל ומשקיע בעבודה התחנית שלו מגיל צעיר מאד, וזכה להאיר את עיני הגולה.

וארבעה דברים הוא קלט, שכדי להגיע לדרגות גבוהות ונוראות של קדושה וטהרה וקרבה לבורא יתברך, הראשונה שבהם, הצורך בשקידה בתורה יומם ולילה, הוא היה רואה את אחיו הגדול רבי דוד הי"ד, שהיה מסתגר עם האבא רבי מסעוד כמעט כל היממה ברציפות. והוא הבין שכדי לגדול בתורה ויראת שמים, להתקדש ולהטהר, הוא חייב לשקוד על התורה ללא הפסקה.

והדבר השני שלמד, זה ההתנזרות מהמותרות בעולם

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת ישראל מאיר בן מלכה, שלמה בן שמחה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

דירה משמיים

מסכים שניכנס לגור בה מיד. הוא פתח בפנינו את הדירה, והנה דירה נאה, נקיה, מרווחת ונעימה מקדמת את פנינו, כאילו היא רק חיכתה לבני ולמשפחתו היקרה. נשאר רק להכשיר את המטבח. זהו זה. נושענו. ביום המחרת כבר נכנסה המשפחה הצעירה לגור בדירה.

שאלתי את הגוי: "מתי ראית את המכתב שלי בתיבת הדואר?"

ענה לי הגוי: "האמת היא שהיום אני גר כלל כאן במדינה, וכבר לפני שנה רציתי למכור את הדירה. הגעתי לכאן לכמה ימים בשביל לטפל במכירה, אבל אז קיבלתי הודעה שאבי חולה ונסעתי להיות איתו. לפני כמה ימים הגעתי לכאן שוב כדי לטפל במכירה של הדירה, ואז מיד ראיתי את המכתב שלכם. רגע אחרי שראיתי את המכתב התקשר עוד מישור להתעניין בנכס, אבל אתם הייתם הראשונים, לכן הקדמתי אתכם."

"עברה עוד חצי שנה ועדיין לא מצאנו דירה, בתשרי הודיע לנו בעל הבית שהוא מכר את הדירה..."

לך מושג על דירה להשכרה באזור?" הוא אמר שליד הבית שלו ישנן שתי דירות ריקות, אין יוצא ואין בא. יתכן שאוכל לשכור אותן אך אין לו מושג מיהו בעל הבית. ביקשתי מחבר שמתמצא בחיפוש כתובות שימצא לי את בעל הדירה לפי הכתובת, וכך השגתי מספר טלפון. התקשרתי והוא לא ענה.

המשכתי בהשתדלותי עד כמה שלא יד. הלכתי לבנין שבו שתי הדירות הריקות, ראיתי אור באחת מהן, אך כאשר דפקתי איש לא ענה. דפקתי גם אצל הדירות הסמוכות, ושאלתי את הדיירים אם הם רוצים למכור את הדירה שלהם, אף אחד לא רצה.

ירדתי למטה, הוצאתי דף ניר ורשמתי בכתב ידי: אנו מעוניינים לקנות את הדירה שלכם. ציינתי את הפרטים שלי ומספר טלפון בתקווה שבעל הבית יחזור אלי.

כעבור יומיים עברתי שוב ליד אותו בנין, בדקתי בתיבת הדואר וגיליתי שהמכתב שהנחתי שם כבר איננו. מישור לקח אותו. יומיים אחר כך התקשר אלי גוי שהיה בעל הדירה. הוא אמר שהוא נמצא כאן ומחכה לנו. הגענו ושמענו ממנו שיש לו כאן בבנין שתי דירות והוא מעוניין למכור את שתיהן במחיר טוב. הסכמנו. נותרו לנו שתי בעיות. האחת - מרגע שמסכימים לקנות דירה עד שקונים אותה בפועל אחרי כל הבירוקרטיה עם הבנק עובר זמן, ואנחנו לחוצים מאוד, והשניה - הגוי מתגורר בדירה והבית מלא בחפציו, ואורך זמן לפנות הכל.

לשתי הבעיות היה פתרון מידי. הגוי אמר שהוא מוכן להראות לנו את הדירה השניה, הריקה, בקומה התחתונה, ואם נרצה הוא

אני גר במונטריאל שבקנדה. לפני חמש שנים התכוננתי לחתונתו של בני בכורי. ביקשנו לשכור דירה ממול ביתי עבור הזוג הצעיר, אך התברר שבעל הדירה מכר אותה, ומישהו כבר גר בה. כאשר התעניינו אצל הקונה אודות הדירה, הוא אמר כי קנה אותה על מנת למוכרה. כרגע הוא מוכן להשכיר לנו את הדירה למשך שנתיים בלבד, כי אחרי כן הוא מתכוון לממש את הנכס במחיר גבוה מדי בשבילנו.

הדירה התאימה לנו מאוד. החלטנו שגם שנתיים הן תקופת זמן יפה לתחילת החיים, וחתמנו חוזה עם הגבלת זמן. כעבור שנתיים וחצי התקשר המשכיר להזכיר שתקופת החוזה תמה, והוא עומד למכור את הדירה. עדיין לא נמצא קונה, אבל ברגע שיימצא על הזוג לצאת מיד. הסכמנו ואמרנו לו שבינתיים נמשיך לשכור את הדירה, ומיד כאשר הוא ימצא קונה נצא מהדירה.

עברה עוד חצי שנה ועדיין לא מצאנו דירה. בתשרי, אחרי החגים, הודיע לנו בעל הבית שהוא מכר את הדירה והקונה רוצה להיכנס בעוד כמה שבועות. בשבילנו כמה שבועות היו זמן קצר מדי בשביל להתארגן, אבל ניסינו להסתדר עם זה איכשהו. ב"ה באותו זמן בני חגג את הולדת בנו השני למזל טוב, כך שלעת עתה היו הזוג עם ילדיו אצל ההורים. המשכנו לחפש ולחפש דירה מתאימה, אבל היא לא הגיעה. הקונה הלחיץ אותנו לפנות את החפצים מהדירה, ואנו גם ידענו שהצדק איתו, וכך התחלנו לארוז את התכולה בלי לדעת לאן הולכים וציפינו לישועה.

החלטתי להשתדל וסיפרתי לכולם שאני מחפש דירה עבור בני. עיקר ההשתדלות היתה שהרמתי יד לשמים וביקשתי מהקב"ה שישלח דירה מתאימה. באחד הימים, בהיותי מלמד בחידוד, ישבתי ליד מגיד שיעור בהפסקה ואמרתי לו: "אתה גר ברחוב הסמוך לי, אולי יש

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

ראש השנה לאילנות

מה מיוחד בחודש שבט ובפרט ביום ט"ו בשבט? ומה מסמל לנו ראש השנה לאילנות?

השבוע חל חודש שבט ואף שאין לנו חגים בחודש זה מ"מ חל בו ט"ו בשבט שיום זה הוא ראש השנה לאילנות, ולכן נבאר מה הוא ראש השנה לאילנות.

המשנה במסכת ראש השנה אומרת שיש ארבעה ראשי שנה במשך השנה:

1. אחד בניסן- ראש השנה לסדר החגים בשנה, ולמנין שנות המלכים של מלכי ישראל.

2. אחד באלול- ראש השנה לענין מעשר בהמה, שיש מצוה להפריש אחד מכל עשר בהמות שנוולו לאדם ולהקריב אותה לבית המקדש, ובתאריך א' באלול זהו יום ראש השנה למעשר בהמה ובהמות שנוולו אחר א' באלול אינם נחשבות ממנין השנה הקודמת ואי אפשר להפריש מהם על הבהמות שנוולו לפני א' באלול וכן להיפך (יש דעות במשנה שסוברים שב-א' בתשרי זה ראש השנה למעשר בהמה).

3. אחד בתשרי- ראש השנה לכל העולם כולו מי יחיה ומי ימות, פרנסה זיווג וכו' וכן מה יקרה לאדם כל השנה כולה.

ועוד, א' בתשרי זה ראש השנה לענין שמירה ויובלות, והיינו שכל שבע שנים יש שמירה ואסור לעבוד בקרקע ואחר שעברו שבע שמיטות בשנת החמישים היא שנת יובל ואת מנין השמיטות והיובלות אנחנו מתחילים למנות ב-א' בתשרי.

ועוד מ-א' בתשרי מונים את שנות האילן לענין ערלה, והיינו שאסור לאכול פירות שגדלו על עץ חדש שנטעו אותו במשך שלוש שנים בגלל איסור ערלה.

ועוד מ-א' בתשרי מתחילים שנות המעשר לענין תבואה וירקות, והיינו שהרי בשמיטה יש שבע שנים ובשנים א' ב' ד' ה' של השמיטה מפרישים מעשר שני ובשנים ג' ו' של השמיטה מפרישים מעשר עני ובתאריך א' בתשרי זה ראש השנה למעשר הירקות והתבואה, וגם ירקות שגדלו אחר א' בתשרי אי אפשר להפריש מהם על הירקות שגדלו לפני א' בתשרי וכן להיפך.

חמישה עשר בשבט (ט"ו בשבט) - ראש השנה לאילנות לענין מעשר, וכמו שביארנו אצל ירקות כך גם הדין אצל אילנות שפירות שגדלו שליש לפני ט"ו בשבט הם לשייכים לשנה אחת ופירות שגדלו שליש אחר ט"ו בשבט הם לשייכים לשנה הבאה ואי אפשר להפריש מאחד על השני.

הטעם שבט"ו בשבט קבעו חכמים שהוא ראש השנה לאילנות כיוון שבתקופה זו רוב הגשמים ירדו ורוב פירות הארץ מתחילים ללבלב והוא חג של התעוררות ופריחה של האילנות והצמחים, וזה יום שמתחדש בו כוח האדמה להוציא פירותיה ולהראות את שבחה של ארץ ישראל שנאמר עליה "ארץ חסידה ושעורה וגפן תאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש" (דברים פ' ח' פסוק ח'), ויום שאדמת ארץ ישראל מתחדשת להוציא את טוב פירותיה הוא יום של שמחה לעם ישראל שאוהב ונוחל את ארצו.

א. לזכרון של יום ט"ו בשבט שהוא ראש השנה לאילנות נוהגים לאכול מפירות האילן ובפרט מפירות שבעת המינים ונוהגים גם להדר ולקחת פרי חדש כדי לברך עליו ברכת "שהחינו", ויש שנוהגים לערוך שולחן עם פירות שבעת המינים ולומדים משנה או זוהר שמדבר בענין הפרי ואחר כך אוכלים אותו.

ב. אכילת הפירות ביום ט"ו בשבט היא מעין שבח לה' יתברך אשר ברא בעולמו אילנות טובות כדי שיוכלו בני אדם ליהנות מהם, ויום זה שמסמן את השגשוג של האדמה, הוא יום חשבון נפש לאדם שיתבונן על מצבו הרוחני ועליו להיות כמו האילנות שהולכים וגדלים כך הוא צריך לדאוג שיהיה במצב תמידי של עלייה ושגשוג ברוחניות וכמו שנאמר "כי האדם עץ השדה".

ג. כתוב בספר התודעה בשם ספר בני יששכר "שקבלנו מאבותינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר ויפה ומהודר שה' יתברך יזמין לו לצורך חג סוכות, כי ביום זה עולה השרף באילנות והוא כפי הזכות של כל אחד מישראל, ולכן מה טוב ומה נעים שיתפלל האדם ביום זה ראשית יסוד הצמיחה שיזמין לו ה' יתברך את פרי העץ הדר (אתרוג) ותפילתו תעשה פירות".

ד. יום ט"ו בשבט אסור להתענות בו, ואין אומרים תחנון ונפילת אפים בשחרית וגם לא אומרים אחר תפילת שמונה עשרה מזמור "יענך ה' ביום צרה", מזמור "תפילה לדוד" שנמצא אחר ובא לציון, וכן בתפילת מנחה אין אומרים תחנון ונפילת אפים, וכן במנחה שלפני ט"ו בשבט (היינו מנחה של יום י"ד בשבט).

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

מהו ביטחון עצמי?

במאמר זה נשתדל להגדיר כראוי למה בדיוק מתכוונים כשמדברים על 'ביטחון עצמי'.

ביטחון עצמי בא לידי ביטוי בשני מישורים.

המישור הראשון – התנהגות שבין אדם לחברו: אומץ להביע את דעתנו ולדרוש את המגיע לנו, תעוזה להתלונן ולהביע את אי שביעות רצוננו מדברים שאינם מוצאים חן בעינינו, ולעשות זאת באסרטיביות, בלי פחד ומורא.

המישור השני שבו הביטחון העצמי בא לידי ביטוי בצורה מכרעת, הוא עצם זכותנו לרצות, ובעיקר – להחליט, מה לעשות בכל הנוגע אלינו, ולקבוע את סדרי העדיפויות שלנו, גם אם אחרים היו נוהגים אחרת. הן בעניינים שבינינו ובין עצמנו, הן בעניינים שבין אדם לקונו.

הביטחון העצמי אינו מתבטא אפוא רק בתחושת האומץ והמוכנות להביע באוזני אחרים את מה שאנו חושבים ורוצים, אלא גם בעצם האומץ לגבש דעה ולימור עמדה, אף אם היא שגויה.

רבים סבורים שביטחון עצמי פירושו ידיעה ברורה של האדם שהוא בסדר בכל מעשיו, היעדר ספק בדבר נכונות המחשבות והידיעות שלו, ודאות שהוא מרגיש את מה ש'צריכים להרגיש' בכל מצב נתון, ותחושה פנימית חזקה שהוא צודק בדעות שהוא מביע ובמעשים שהוא עושה.

למעשה, מעטים הם הדברים הפוגעים בביטחון העצמי כפי שפרשנות מוטעית זו פוגעת בו, כי מי זה ואי זה הוא שיכול להצהיר על עצמו שהוא מאה אחוז בסדר או שהוא בטוח שהיותו צודק בכל דרישותיו?! הרי צריך להיות שחצן או סתם חסר תבונה כדי לחיות בביטחון שכזה. וכי מי לא טעה מימיו?! מי עוד לא למד מתוך הניסיון שאף אם הוא בטוח כיום 'במאת האחוזים' בצדקת דרכו, ייתכן שמחר הוא יגלה שהוא טעה ויכיר שמה שנראה בעיניו 'שחור כזפת' או 'לבן כשלג' רחוב מלהיות כזה במציאות.

המשמעות האמתית של הביטחון העצמי היא הביטחון של האדם בזכותו להיות מה שהוא – גם אם הוא אינו מושלם כלל, ואף שיתכן שהוא טועה. ביטחון עצמי הוא התעוזה לשאול שאלה גם אם היא אינה 'שאלת חכם' והאומץ להביע דעה גם אם ייתכן שהיא אינה נכונה.

בטחון עצמי אינו דורש שנחליט את ההחלטה 'הטובה ביותר' בכל מצב נתון, אלא שנבין שיש לנו הזכות לקבוע את סדרי העדיפויות שלנו בחיים, בהתאם למה שכדאי לנו וכפי שאנו רואים לנכון באותו רגע. כשם שזכותנו להכניס לתוך סלט את הירקות שמתחשקים לנו ולבל את האוכל שלנו כפי שמוצא חן בעינינו, כך זכותנו לבחור בחיים בכל דרך שאנו מוצאים לנכון, לקרוא את הספרים שמרתקים אותנו ולחקור את הנושאים שמעניינים אותנו, גם אם לא כל אחד אחר נוהג בדיוק כך.

הדבר הנכון בכל תחומי החיים. כל עוד מעשינו אינם פוגעים בזולת ואינם מנוגדים להלכה ולדעת התורה, זכותנו המלאה להחליט לנהוג כפי שאנו רואים לנכון.

זכות בסיסית זו מוקנית לנו בעצם היותנו יצורי אנוש הזכאים להיות זונים זה מזה במראם, בגודלם. כשם שאיש בעולם לא יערער ולא יתקומם על העובדה שכל אחד שונה במראה כך לא ניתן לאחרים לערער על זכותנו הבסיסית להיות שונים בצורת החשיבה שלנו. אין שום צורך להתנצל ואין שום טעם להרגיש רע בהיותנו שונים אלה מאלה.

רגע חושבים

הרב דניאל גרמן

למה יש צרות?

והחיד"א כתב שהמזלזל בחברו והוא שותק, גם בכהאי גוונא לוקח כל מצוותיו. וב'פתח עינים' על הגמרא בקידושין (פב ע"א) כתב "דהרופא הגדול לנפש, הוא מי שמבזה את חברו וחברו שותק, ובזה מתקן נפשו הנעלב ומתכפרים לו עוונותיו, ונמצא דהעלבון הוא טוב שברופאים רפואת הנפש", ע"ש.

שבשתיקה אחת יכול לבטל איניש מנפשיה המון דינים וגזירות רעות, שכן כתב בספר המידות שמי ששומע חרפתו ושותק, ע"י זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיו ראויין לבוא עליו.

לא חרבה ירושלים במקדש שני אלא בעוון מספרי לשון הרע, בשביל שנאת חנים שהיתה בהם, ומה שיבנהו זו אהבת חנים. וידוע שכל הצרות שלנו בגלל שאין מקדש ומזבח שיכפר בעדנו, ויש הסתר פנים מגילוי השכינה.

מובא במדרש אגדת בראשית שכל האומר לשון הרע על חברו אין לו רפואה לעתיד לבוא.

וכן אמר הקב"ה שמכל הצרות הבאות עליכם אני יכול להציל אתכם, אבל בלשון הרע הטמן עצמן (מפני המשחית) ואין אתה נפסד, וזש"ה "ומשוט לשון תחבא".

ומי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב – נצור לשונך מרע, ואומר הגר"א שעל כל רגע שאדם חוסם פיו זוכה לאור הגנוז שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער.

למאמרים נוספים של הרב דניאל גרמן
בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

כל היסורים הצרות והחסרונות אינם רק מחסרון הדעת, וכשנשלם הדעת אזי נשלמים כל החסרונות (וכל מה שמתרבה הדעת מתרבה הרחמנות והשלום וע"י זה זוכין לרפואה).

ולהגיע לשלמות הדעת אי אפשר אלא שיקדש את פיו וחוטמו ועיניו ואזניו; היינו שישמור עצמו מלהוציא שקר מכיו ותהיה לו יראת שמים שהוא קדושת החוטם, ותהיה לו אמונת חכמים, שהוא קדושת האוזניים להאמין בהם ולשמוע דבריהם ויעצום עיניו מראות ברע וע"י זה יזכה לדעת שלם.

קדושת הפה - שומר פיו ולשונו שומר מצוות נפשו

רפואה אותיות אור פה, שע"י הפה אפשר לרפאות אנשים ולהחיותם ממש בחייו ובמילה טובה. וכן להפך, שחיים ומוות ביד הלשון ויכול בדיבורו לגזור על עצמו סבל נורא.

ובזהר הק' החמיר מאוד על קדושת הפה, שהמתעורר בלשון הרע מביא מיתה לעולם ואין תפלתו נשמעת, והמוציא שם רע נטמאים כל אבריו.

וכן, המספר לשון הרע מעורר דין על עצמו (מדרש משלי פ"א), ומביא על עצמו ועל כל העולם חלאים ל"ע, וגורם שיתגבר עליו כח המדמה ומסתלק ממנו הדעת (וכשאיין דעת מרגיש היסורים).

וכן גורם לעצמו לאבד כל זכויותיו שמעביר אותם לאותו אחד שדיבר עליו ובמקביל לוקח ממנו עוונותיו [ראה חובת הלבבות שער הכניעה]. וכאשר יבוא ליום הדין יראו לו מצוות שלא עשה ויגידו לו שאותו אחד שסיפר בגנותכם עשה אותם ועברו אליו. ואילו בני אדם היו יודעים זאת היו שמחים כאשר היו שומעים שמישהו דיבר עליהם כאילו הביא להם כסף או זהב.

בוא והכנס ברכה לביתך

הכנס קופת צדקה לביתך
ותהיה שותף לכל פעילות הענפה של

דניאל זר מורנו ורבנו הרה"ג שליט"א

לפרטים נוספים: 03-5701212
ניתן להעביר שמות לברכה מאת הרב

ישיבה לבעלי תשובה | כולל אברכים | תלמודי תורה | גנים | בית ספר לבנות | הדרשה השבועית | מדרשייה | עזרה למשפחות נזקקות